Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887. Wydano i rozesłano dnia 28. Grudnia 1887. Część XXI.

Nr. 68.

Instrukcya

techniczno-administracyjna dla regulacyi rzeki Łęgu,

wydana w wykonaniu §. 7. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 65. przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, zatwierdzona reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. Listopada 1887, l. 14550.

§. 1.

Wykonanie robót regulacyjnych na rzece Łęgu na przestrzeni od granicy gminy Krawce aż do ujścia do Wisły, które mają być przeprowadzone jako przedsiębiorstwo krajowe, oraz zwierzchni nadzór nad budową, obejmuje stosownie do §. 7. ustawy krajowej z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 65. Wydział krajowy.

Przyznany w tymże §. 7. wymienionej ustawy tak c. k. Namiestnictwu jak i stronom interesowanym wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa (§§. 11., 12., 18., 19., 20. i 21. niniejszej instrukcyi) wywiera c. k. Namiestnictwo przez swoje organa, strony zaś interesowane przez delegata spółki wodnej, mającej się zawiązać w myśl §. 4. powołanej ustawy.

§. 2.

Za podstawę techniczną powyższej regulacyi służyć ma operat techniczny krajowego biura melioracyjnego z r. 1885, zatwierdzony przez c. k. Ministerstwo rolnictwa z uwzględnieniem zmian poczynionych przez depar-

tament techniczny c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Zmiany w tym projekcie poczynić może Wydział krajowy w porozumieniu z administracyą państwa tylko pod warunkiem, jeżeli takowe nie spowodują podwyższenia preliminowanej sumy kosztorysowej.

Regulacya obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne i ochronne na rzece Łęgu (przekopy, ubezpieczenie brzegów i wały ochronne wraz z ubezpieczeniem szkarp) niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2) uporządkowanie dopływów, o ile takowe wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój rzeki;

3) korekcyą i uzupełnienie głównych rowów osuszających;

4) budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia jak i dla kolmotacyi;

5) wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Siedmioletni okres budowy tej regulacyi, oznaczony w §. 1. ustawy trwać ma od r. 1886, do dnia 16. Sierpnia 1893. r.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w § 2., a objęte rubryką rozmaitych i nieprzewidzianych wydatków w kosztorysie, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 65, a zostającego pod zarządem Wydziału krajowego, który z tego fuuduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego w czasie oznaczonym w §. 1. i 5. specyalnej ustawy krajowej, tudzież w §. 3. niniejszej instrukcyi w równych ratach rocznych z góry bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminiarzy: krajowego i państwowego.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacony przez uczestników spółki do funduszu melioracyjnego względnie do kasy krajowej w równych rocznych

ratach na dniu 1. Lipca każdego roku. Raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, według mającego się założyć katastru konkurencyjnego, lub też za pomocą operacyi kredytowej. W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. N. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez c. k. urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. ustępu c. specyalnej ustawy krajowej, przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. kraj. ustawy wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Wykonanie robót porucza Wydział krajowy inżynierowi pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego, zarząd zaś budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym mianowanemu przez siebie dla każdej poszczególnej sekcyi rzeki delegatowi, względnie tegoż zastępcy, wspólnie z przeznaczonym do wykonania robót inżynierem.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby inżynier kierujący budową, nieprzekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki

i zarządzenia kierownika bndowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 150 zł. w. a. dla inżyniera, a 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowe obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, praca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegat Wydziału krajowego, względnie jego zastępca czuwa nad ogólnym postępem budowy, utrzymuje u siebie kasę funduszów przez Wydział krajowy na budowę wyasygnowanych, i znosi się we wszystkich sprawach administracyjnych. dotyczących budowy bezpośrednio z Wydziałem krajowym, — jako zawiadujący zaś funduszem na budowę przeznaczonym, odpowiedzialnym jest w obec Wydziału krajowego za całość i należyte użycie funduszów, do swej dyspozycyi udzielonych.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienie poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. w. a., a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Inżynier prowadzący budowę, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach technicznych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności inżynier koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k urzędu podatkowego, lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy utworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Inżynier sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany

zażądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysem Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów szkarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazami powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą, dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, (Dz. u. k. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego §. kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi, (stare łożyska) należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi inżynier wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład, lub zarządzi wybudowanie stósownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku, przybytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa, lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod wzgiędem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winny być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek inżyniera stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się nie dostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z inżynierem do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw, w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, inżynier oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z inżynierem zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle, i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Inżynier kierujący budową winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez inżyniera sporządzonych, w terminach umową wskazanych, i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach, miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyą bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub inżynier, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo: rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw, wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyą przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy: inżynier prowadzący budowę i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a.: komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyą (§. 19. instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i inżynier prowadzący budowę, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1) stan powietrza;

2) stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3) liczba robotników według poszczególnych kategoryj, oraz ilość fur;

4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie robót, tudzież początek i koniec robót;

5) odbiór materyałów budowlanych;

6) zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnym zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;

7) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

8) polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

9) uwagi, poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu, za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane, udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

§. 19.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyą wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy, wypracowaniem sprawozdania docznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy, za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków każdego funduszu regulacyjnego, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego; z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Jeżeli w przeciągu dwóch miesięcy ani Namiestnictwo ani Wydział spółki nie podniosą zarzutów, uważa się rachunek za przyjęty.

Zarzuty podniesione usprawiedliwia Wydział krajowy przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, wrazie zaś, gdyby to nie skutkowało, przedkłada sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu rolnictwa.

§. 22.

Sprawy nie przewidziane niniejszą instrukcyą, będą przedmiotem oddzielnych rozporządzeń.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18. Listopada 1887.

Instrukcya

techniczno-administracyjna dla regulacyi rzeki Gniłej Lipy,

wydana w wykonaniu §. 7. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 69. przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, zatwierdzona reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. Listopada 1887, l. 14550.

§. 1.

Wykonanie robót regulacyjnych na rzece Gniłej Lipie od granicy gminy Przemyślan do mostu na drodze państwowej w Rudzie w powiecie Przemyślańskim i Rohatyńskim, które mają być przeprowadzone jako przedsiębiorstwo krajowe, oraz zwierzchni nadzór nad budową, obejmuje stosownie do §. 7. ustawy krajowej z dnia 1. Lipca 1886 r., Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 69. Wydział krajowy.

Przyznany w tymże §. 7. wymienionej ustawy tak c. k. Namiestnictwu jak i stronom interesowanym wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa (§§. 11., 12., 18., 19., 20. i 21. niniejszej instrukcyi) wywiera c. k. Namiestnictwo przez swoje organa, strony zaś interesowane przez delegata spółki wodnej, mającej się zawiązać w myśl §. 4. powołanej ustawy.

§. 2.

Za podstawę techniczną powyższej regulacyi służyć ma operat techniczny krajowego biura melioracyjnego z r. 1885, zatwierdzony przez c. k. Ministerstwo rolnictwa z uwzględnieniem zmian poczynionych przez departament techniczny c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Zmiany w tym projekcie poczynić może Wydział krajowy w porozumieniu z administracyą państwa tylko pod warunkiem, jeżeli takowe nie spowodują podwyższenia preliminowanej sumy kosztorysowej.

Regulacya obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne i ochronne na rzece Gniłej Lipie (przekopy, ubezpieczenie brzegów i wały ochronne wraz z ubezpieczeniem szkarp) niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2) uporządkowanie dopływów, o ile takowe wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój rzeki;

3) korekcyą i uzupełnienie głównych rowów osuszających;

4) budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia jak i dla kolmotacyi;

5) wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Czteroletni okres budowy tej regulacyi, oznaczony w §. 1. ustawy trwać ma od r. 1886, do dnia 16. Sierpnia 1890. r.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w §. 2., a objęte rubryką rozmaitych i nieprzewidzianych wydatków w kosztorysie, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 69, a zostającego pod zarządem Wydziału krajowego, który z tego fuuduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego w czasie oznaczonym w §. 1. i 5. specyalnej ustawy krajowej,

tudzież w §. 3. niniejszej instrukcyi w równych ratach rocznych z góry bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminiarzy: krajowego i państwowego.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacony przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego względnie do kasy krajowej w równych rocznych ratach na dniu 1. Lipca każdego roku. Raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, według mającego się założyć katastru konkurencyjnego, lub też za pomocą operacyi kredytowej.

W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. N. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez c. k. urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. ustępu *c.* specyalnej ustawy krajowej, przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. kraj. ustawy wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Wykonanie robót porucza Wydział krajowy inżynierowi pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego, zarząd zaś budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym mianowanemu przez siebie dla każdej poszczególnej sekcyi rzeki delegatowi, względnie tegoż zastępcy, wspólnie z przeznaczonym do wykonania robót inżynierem.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby inżynier kierujący budową, nieprzekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika bndowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowiany, który wynosi miesięcznie 150 zł. w. a. dla inżyniera, a 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowe obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, praca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegat Wydziału krajowego, względnie jego zastępca czuwa nad ogólnym postępem budowy, utrzymuje u siebie kasę funduszów przez Wydział krajowy na budowę wyasygnowanych, i znosi się we wszystkich sprawach administracyjnych. dotyczących budowy bezpośrednio z Wydziałem krajowym, — jako zawiadujący zaś funduszem na budowę przeznaczonym, odpowiedzialnym jest w obec Wydziału krajowego za całość i należyte użycie funduszów, do swej dyspozycyi udzielonych.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienie poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. w. a., a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Inżynier prowadzący budowę, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach technicznych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności inżynier koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k urzędu podatkowego, lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy utworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Inżynier sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany

zażądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysem Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów szkarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazami powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą, dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, (Dz. u. k. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego §. kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi inżynier wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład, lub zarządzi wybudowanie stósownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku, przybytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa, lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winny być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek inżyniera stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się nie dostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z inżynierem do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw, w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, inżynier oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z inżynierem zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle, i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Inżynier kierujący budową winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez inżyniera sporządzonych, w terminach umową wskazanych, i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach, miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyą bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub inżynier, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo: rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw, wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyą przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy: inżynier prowadzący budowę i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a.: komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyą (§. 19. instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i inżynier prowadzący budowę, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1) stan powietrza;

2) stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3) liczba robotników według poszczególnych kategoryj, oraz ilość fur;

4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie robót, tudzież początek i koniec robót;

5) odbiór materyałów budowlanych;

6) zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnym zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;

7) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

8) polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

9) uwagi, poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu, za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane, udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

§. 19.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyą wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy, wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy, za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków każdego funduszu regulacyjnego, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego; z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Jeżeli w przeciągu dwóch miesięcy ani Namiestnictwo ani Wydział spółki nie podniosą zarzutów, uważa się rachunek za przyjęty.

Zarzuty podniesione usprawiedliwia Wydział krajowy przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, wrazie zaś, gdyby to nie skutkowało, przedkłada sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu rolnictwa.

§. 22.

Sprawy nie przewidziane niniejszą instrukcyą, będą pızedmiotem -po dzielnych rozporządzeń.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18. Listopada 1887.

I n s t r u k c y a

techniczno-administracyjna dla regulacyi potoku Kisieliny,

wydana w wykonaniu §. 7. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 66. przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, zatwierdzona reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. Listopada 1887, l. 14550.

§. 1.

Wykonanie robót regulacyjnych na potoku Kisieliny na przestrzeni od gminy Wał Ruda do ujścia do Wisły pod Nowopolem wraz z uregulowaniem potoku Olszówki i Błonicy, tudzież obwałowaniem doliny Kisieliny nad Wisłą i Dunajcem od gminy Woli rogowskiej do Radłowa, które mają być przeprowadzone jako przedsiębiorstwo krajowe, oraz zwierzchni nadzór nad budową, obejmuje stosownie do §. 7. ustawy krajowej z dnia 1. Lipca 1886 r., Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 66. Wydział krajowy.

Przyznany w tymże §. 7. wymienionej ustawy tak c. k. Namiestnictwu jak i stronom interesowanym wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa (§§. 11., 12., 18., 19., 20. i 21. niniejszej instrukcyi) wywiera c. k. Namiestnictwo przez swoje organa, strony zaś interesowane przez delegata spółki wodnej, mającej się zawiązać w myśl §. 4. powołanej ustawy.

§. 2.

Za podstawę techniczną powyższej regulacyi służyć ma operat techniczny krajowego biura melioracyjnego z r. 1885, zatwierdzony przez c. k. Ministerstwo rolnictwa z uwzględnieniem zmian poczynionych przez departament techniczny c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Zmiany w tym projekcie poczynić może Wydział krajowy w porozumieniu z administracyą państwa tylko pod warunkiem, jeżeli takowe nie spowodują podwyższenia preliminowanej sumy kosztorysowej.

Regulacya obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne i ochronne na potoku Kisieliny (przekopy, ubezpieczenie brzegów i wały ochronne wraz z ubezpieczeniem szkarp) niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2) uporządkowanie dopływów, o ile takowe wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój potoka;

3) korekcyą i uzupełnienie głównych rowów osuszających;

4) budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia jak i dla kolmotacyi;

5) wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Sześcioletni okres budowy tej regulacyi, oznaczony w §. 1. ustawy trwać ma od r. 1886, do dnia 16. Sierpnia 1892. r.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w §. 2., a objęte rubryką rozmaitych i nieprzewidzianych wydatków w kosztorysie, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 66, a zostającego pod zarządem Wydziału krajowego, który z tego fuuduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego w czasie oznaczonym w §. 1. i 5. specyalnej ustawy krajowej,

tudzież w §. 3. niniejszej instrukcyi w równych ratach rocznych z góry bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminiarzy: krajowego i państwowego.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacony przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego względnie do kasy krajowej w równych rocznych ratach na dniu 1. Lipca każdego roku. Raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, według mającego się założyć katastru konkurencyjnego, lub też za pomocą operacyi kredytowej.

W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. N. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez c. k. urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. ustępu *c*. specyalnej ustawy krajowej, przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. kraj. ustawy wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Wykonanie robót porucza Wydział krajowy inżynierowi pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego, zarząd zaś budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym mianowanemu przez siebie dla każdej poszczególnej sekcyi rzeki delegatowi, względnie tegoż zastępcy, wspólnie z przeznaczonym do wykonania robót inżynierem.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby inżynier kierujący budową, nieprzekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika bndowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowiany, który wynosi miesięcznie 150 zł. w. a. dla inżyniera, a 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowe obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, praca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegat Wydziału krajowego, względnie jego zastępca czuwa nad ogólnym postępem budowy, utrzymuje u siebie kasę funduszów przez Wydział krajowy na budowę wyasygnowanych, i znosi się we wszystkich sprawach administracyjnych. dotyczących budowy bezpośrednio z Wydziałem krajowym, — jako zawiadujący zaś funduszem na budowę przeznaczonym, odpowiedzialnym jest w obec Wydziału krajowego za całość i należyte użycie funduszów, do swej dyspozycyi udzielonych.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienie poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. w. a., a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Inżynier prowadzący budowę, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach technicznych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności inżynier koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. urzędu podatkowego, lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy utworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Inżynier sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany

zażądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysem Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów szkarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazami powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą, dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, (Dz. u. k. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego §. kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi inżynier wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład, lub zarządzi wybudowanie stósownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku, przybytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa, lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winny być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek inżyniera stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się nie dostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z inżynierem do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw, w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, inżynier oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z inżynierem zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle, i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Inżynier kierujący budową winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez inżyniera sporządzonych, w terminach umową wskazanych, i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach, miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyą bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub inżynier, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo: rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw, wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyą przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy: inżynier prowadzący budowę i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a.: komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyą (§. 19. instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i inżynier prowadzący budowę, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1) stan powietrza;

2) stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3) liczba robotników według poszczególnych kategoryj, oraz ilość fur;

4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie robót, tudzież początek i koniec robót;

5) odbiór materyałów budowlanych;

6) zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnym zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;

7) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

8) polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

9) uwagi, poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu, za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane, udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

§. 19.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyą wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy, wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy, za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków każdego funduszu regulacyjnego, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego; z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Jeżeli w przeciągu dwóch miesięcy ani Namiestnictwo ani Wydział spółki nie podniosą zarzutów, uważa się rachunek za przyjęty.

Zarzuty podniesione usprawiedliwia Wydział krajowy przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, wrazie zaś, gdyby to nie skutkowało, przedkłada sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu rolnictwa.

§. 22.

Sprawy nie przewidziane niniejszą instrukcyą, będą przedmiotem oddzielnych rozporządzeń.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18. Listopada 1887.

Instrukcya rachunkowa

dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych, wydana przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem — zatwierdzona reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 23. Maja 1887 r. L. 16.000.

§. 1.

Na roboty i dostawy we własnym zarządzie wykonać się mające, oraz na wykupno gruntów, zakupno materyałów, narzędzi i pokrycie innych bieżących wydatków, Wydział krajowy udziela delegatowi (zastępcy tegoż) zaliczek, lub otwiera mu do dyspozycyi w najbliższej c. k. kasie podatkowej odpowiedni kredyt, z którego tenże czerpie w miarę potrzeby, podnosząc

częściowe kwoty za niestemplowanymi kwitami, które przez niego podpisane, a przez inżyniera prowadzącego budowę koramizowane być mają.

Przed wyczerpaniem zaliczki lub kredytu, delegat (tegoż zastępca) wraz z inżynierem postarać się winni wcześnie o nową asygnatę.

§. 2.

Delegat (tegoż zastępca) utrzymuje kasę funduszową w osobnym bezpiecznym schowku kancelaryjnym i jest za całość pieniędzy odpowiedzialnym.

Fundusze na budowle wodne przeznaczone stanowią:

a) kredyta przez Wydział krajowy w myśl w §. 1. otworzone;

b) wpływy z dochodów niestałych.

§. 3.

Wszelkie pieniądze, wpływające na rachunek powyższych funduszów, złożyć należy niezwłocznie po ich odebraniu do kasy.

§. 4.

Delegat (tegoż zastępca) prowadzi dziennik kasowy (podług wzoru); w dzienniku tym każdy dochód i wydatek zapisanym być ma natychmiast po zrealizowaniu, a to pod osobnemi liczbami porządkowemi, (artykułami) bieżącemi przez całoroczny peryod budowy, tudzież z oznaczeniem daty zrealizowania i z krótkiem a dokładnem określeniem, kto i z jakiego tytułu w kasie złożył, lub z tejże otrzymał pieniądze.

Efekta składane (w wypadkach przewidzianych w §. 8) jako depozyta na ubezpieczenie robót lub dostaw, zapisywać należy w tym dzienniku w nominalnej wartości, z poszczególnieniem gatunku, seryi, numeru i daty pierwszej zapadłości najbliższego kuponu.

§. 5.

Na wszelkie pobory kasowe wydaje delegat (tegoż zastępca) kwity według wzoru.

Znaczniejsze dochody dokumentowane być mają kontrakwitami wedle wzoru wystawionymi, i podpisanymi przez osoby płacące.

Dochody odbierane pocztą, udokumentowane być winny kowertą lub odcinkiem pocztowego przekazu.

§. 6.

Wypłaty uskutecznia delegat (tegoż zastępca) na podstawie sprawdzonych przez inżyniera i wspólnie przez nich podpisanych rachunków i dokumentów, a mianowicie:

a.) Tygodniowej listy płac za wynagrodzeniem dziennem (podług wzoru), sporządzonej na podstawie listy miesięcznej, utrzymywanej przez dozorców; ostatnie te listy winne być codziennie kontrolowane i wizowane.

b.) Listy płac dozorców.

c) Listy płac za wynagrodzeniem od wymiaru (według wzoru).

d.) Wykazów robót dokonanych, lub dostarczonych materyałów i narzędzi (podług wzoru).

e.) Wykazów przypadającej należytości z tytułu zaliczki na rachunek robót i dostawy, lub z tytułu ostatecznie obliczonego wynagrodzenia.

f.) Kwitów na wszelkie poczynione wydatki.

Kwity te powinne być bądź osobno wystawione, bądź umieszczane na rachunkach dostawców i innych. Wyjątek pod tym względem stanowią listy płac ad *a*) *b*) *c*) jak również wydatki drobne na posłańców, porta i inne, na które pokwitowania się nie wymaga.

Wysyłki pieniężne pocztą, dokumentowane być mają na razie recepisami pocztowymi aż do czasu nadesłania kwitu, którego zawsze zażądać należy.

§. 7.

W myśl §. 11. państwowej ustawy melioracyjnej z d. 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. l. 116, wszelkie podania, czynności urzędowe, kontrakty, dokumenta służące do utrzymania ewidencyi i potwierdzania datków konkurencyjnych i wypłat, zarówno jak i czynności urzędowe, mające na celu ściągnięcie datków konkurencyjnych, dalej czynności prawne i dokumenty w sprawie wykupna gruntów, będą uwolnione od należytości i opłat skarbowych.

§. 8.

W wyjątkowych wypadkach kasa przechowuje także i depozyta kaucyjne i wadya za wydaniem pokwitowania, jednakże tylko w takich razach, jeżeli na czas krótki są złożone i wynoszą pomniejsze kwoty w gotówce, lub efektach.

W innym razie depozyta składane będą w kasie krajowej lub w c. k. kasach podatkowych, w drodze odpowiedniego zarządzenia.

Wydanie depozytu nastąpić może tylko za przyzwoleniem Wydziału krajowego i za odbiorem kwitu depozytowego, na którym interesowana strona potwierdzić winna, że odnośny depozyt podniosła.

§. 9.

Na każdym kwicie, kontrakwicie, rachunku lub innym dowodzie, służącym do udokumentowania dochodu lub wydatku, umieścić należy liczbę porządkową (odnośny artykuł dziennika kasowego).

§. 10.

Dziennik kasowy zamyka się z końcem rocznego peryodu budowy. — W tym celu należy dochody i wydatki zesumować, sumę wydatków wpisać pod sumę dochodów, wykazać przez odtrącenie pozostałość kasową cyframi i literami, oraz zamieścić datę zamknięcia na dzienniku.

Po takiem zamknięciu podpisać ma dziennik kasy delegat (zastępca tegoż) i inżynier.

Pozostałość kasową należy bezzwłocznie odesłać do kasy krajowej lub c. k. kasy podatkowej za pokwitowaniem, które dołączyć ma się do dziennika.

§. 11.

Dziennik zamknięty w sposób wyżej wykazany, wraz z załącznikami ostatniego miesiąca (których ilość na dzienniku ma być oznaczona) przeszle delegat (tegoż zastępca) Wydziałowi krajowemu bezzwłocznie po upływie rocznego peryodu budowlanego.

W czasie zaś tegoż peryodu (z wyjątkiem ostatniego miesiąca) przedkładać ma delegat z inżynierem Wydziałowi krajowemu miesięczne wyciągi (odpisy) z dziennika kasowego najpóźniej do dni 15 po upływie miesiąca, wraz z dowodami zrealizowanych dochodów i wydatków, dokładnem wyszczególnieniem wszelkich na rachunek należytości udzielonych zaliczek, (które wypłacone być mogą tylko w miarę postępu robót i dostaw w myśl zawartych umów i kontraktów), i zaznaczy każdym razem na tym wyciągu ilość dołączonych dokumentów.

W celu zgodnego sporządzania takich wyciągów, winna być w tekscie dziennika kasy z końcem każdego miesiąca — suma wszystkich dochodów i wydatków od początku rocznego peryodu budowy obliczoną i zaznaczoną.

Suma dochodów i wydatków wykazana w wyciągu za miesiąc poprzedzający, przeniesioną być ma jako pierwsza pozycya do wyciągu za miesiąc następny.

§. 12.

Inżynier utrzymuje rachunek przybytku, ubytku oraz stanu sprzętów jak również przychodu i rozchodu materyałów, a to w osobnych dziennikach wedle wzorów.

W rachunkach tych powołać winien przy każdej pozycyi artykuł dziennika kasy, do którego zakupno sprzętów lub materyałów się odnosi, jak również uzasadnić ma ubytek sprzętów i rozchód materyałów pod względem zużytkowania.

Co do tych ostatnich, może się wydarzyć, że interesowani spółki dadzą materyały w naturze na rzecz budowy.

W razie takim dane materyały winne być oszacowane, a wartość tychże w dochodzie i wydatku dziennika kasowego przeprowadzoną.

Również pozostać mogą materyały niezużyte po ukończeniu budowy.

W takim wypadku wartość pozostałości materyałów, winna być przy ostatecznem obliczeniu kosztów budowy w odnośnym dziale kosztów strąconą, a na właściwy dział jako wartość zapasów zarachowaną.

Wreszcie prowadzić ma inżynier dokładną ewidencyę realności i gruntów zakupionych, bezpłatnie odstąpionych lub wywłaszczonych na rzecz budowy.

Wykaz ten ewidencyjny oraz wyżej wymienione rachunki sprzętów i materyałów, przedłoży po zakoramizowaniu tychże przez delegata (zastępcę) Wydziałowi krajowemu z ukończeniem rocznego peryodu budowy.

§. 13.

Na podstawie dzienników kasy i odnośnych rachunków, sporządzić ma inżynier po ukończeniu rocznego peryodu obliczenie kosztów wykonanych robót, wedle poszczególnych działów kosztorysu, z wykazaniem różnic między rzeczywistymi a kosztorysowymi wydatkami.

§, 14.

Kasa, wszelkie zapasy sprzętów, materyałów i t. p. podlegają peryodycznym a niespodziewanym skontrowaniom ze strony Wydziału krajowego.

§. 15.

Ostateczny odbiór dokonanych robót, uskutecznia komisya złożona z członków instrukcyą administracyjną wskazanych, a to na podstawie

operatu technicznego, dzienników kasowych i odnośnych rachunków, kontraktów z przedsiębiorcami, oraz częściowych aktów kolaudacyjnych.

Po uskutecznieniu tych czynności, spisanym być ma przez komisyę akt kolaudacyjny (wedle wzoru), cały zaś dotyczący operat opatrzony podpisami członków komisyi, przedłożonym być ma bezzwłocznie Wydziałowi krajowemu.

§ 16.

Dalsze prawidła wskazuje instrukcya techniczno-administracyjna.

W sprawach nieprzewidzianych, zastosować się należy do ogólnie obowiązujących przepisów. W danych wypadkach będą sprawy tego rodzaju przedmiotem osobnych rozporządzeń.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. Listopada 1887.